

gospodarczego (Monitor Polski Nr A-63, poz. 765) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Centralny Zarząd Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych, zwany dalej „C. Z. Skupu”, zorganizuje skup skór surowych wszystkich zwierząt rzeźnych, których uboju dokonano w gminnych punktach uboju gospodarczego i przez ruchome kolumny ubojowe.

2. C. Z. Skupu zorganizuje skup skór surowych, przewidziany w ust. 1, przy wykorzystaniu własnego aparatu; może też posługiwać się aparatem Centrali Rolniczej Spółdzielni (C.R.S.) „Samopomoc Chłopska”.

§ 2. Przy wszystkich gminnych punktach uboju gospodarczego C. Z. Skupu zorganizuje punkty skupu skór oraz zabezpieczy przy tych punktach warunki umożliwiające należyłą konserwację skór surowych.

§ 3. C. Z. Skupu w porozumieniu z C. R. S. „Samopomoc Chłopska” zorganizuje przeszkolenie skórownicy zatrudnionych w gminnych punktach uboju gospodarczego i ruchomych kolumnach ubojowych w celu zapewnienia prawidłowego zdejmowania i klasyfikowania skór.

§ 4. 1. Minister Przemysłu Lekkiego w uzgodnieniu z C.R.S. „Samopomoc Chłopska” wyda szczegółową instrukcję w sprawie zasad skupu skór surowych przez ruchome kolumny ubojowe, opierając się na zasadach organizacyjnych stosowanych dla zbieraczy skór surowych zatrudnionych już przy punktach skupu gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. W instrukcji, o której mowa w ust. 1, przewidzieć należy również tryb postępowania w przypadku niemożności zabrania skóry ubitego zwierzęcia przez ruchomą kolumnę ubojową, sposób zabezpieczenia tej skóry i przekazania do właściwego przedsiębiorstwa skupu.

§ 5. Wszystkie zadania wynikające z niniejszego zarządzenia, a w szczególności organizację skupu, zasady wynagradzania zbieraczy skór w gminnych punktach uboju i w ruchomych kolumnach ubojowych, sposób zabezpieczenia skór, C. Z. Skupu realizować będzie w ścisłej współpracy z C.R.S. „Samopomoc Chłopska”.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

770

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO

z dnia 23 maja 1953 r.

w sprawie skupu odpadków poubojowych pochodzących z uboju gospodarczego.

Celem właściwego zorganizowania skupu odpadków poubojowych pochodzących ze zwierząt poddanych ubojowi gospodarczemu, w wykonaniu § 11 ust. 2 uchwały nr 367 Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie uboju gospodarczego zwierząt rzeźnych oraz usprawnienia skupu skór surowych i odpadków poubojowych pochodzących z uboju gospodarczego (Monitor Polski Nr A-63, poz. 765), zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarcze dokonujące uboju gospodarczego obowiązane są skupować zaoferowane następujące odpadki poubojowe, pochodzące ze zwierząt poddanych ubojowi gospodarczemu:

- a) jelita i żołądki cielęce,
- b) tłuszcz techniczny,
- c) rogowizna,
- d) sierść, szczecina i włosie.

§ 2. 1. Jednostki przeprowadzające skup w myśl § 1 zobowiązane są nabyte odpadki poubojowe zabezpieczyć przed zepsuciem.

2. Tryb i warunki przekazywania nabytych w drodze skupu odpadków poubojowych określi instrukcja Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, wydana w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

§ 3. Zbiórka, obróbka, konserwacja, magazynowanie i transport nabytych w drodze skupu odpadków poubojowych powinny być dokonywane zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:
w z. *Wl. Zawadzki*

771

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 czerwca 1953 r.

w sprawie wymagań sanitarno-weterynaryjnych w gminnych punktach uboju gospodarczego.

Na podstawie § 4 ust. 1 uchwały nr 367 Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie uboju gospodarczego zwierząt rzeźnych oraz usprawnienia skupu skór surowych i odpadków poubojowych pochodzących z uboju gospodarczego (Monitor Polski Nr A-63, poz. 765) zarządza się, co następuje:

I. Urządzenia.

§ 1. Wybór obiektu na punkt uboju gospodarczego powinien być uzgodniony z organami służby zdrowia i

organami weterynaryjnymi prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

§ 2. Punkt uboju gospodarczego powinien być ogrodzony w ten sposób, aby dostęp do niego i wyjście (wyjazd) z niego mogły się odbywać tylko przez przeznaczone do tego bramy.

§ 3. Punkt uboju gospodarczego powinien mieć możliwość zaopatrywania się w dostateczną ilość wody, zdatnej do picia, dla potrzeb gospodarczych punktu uboju.